

Список використаної літератури

1. Биков В.Ю. Технологія створення дистанційного курсу: навч. посіб. / В.Ю. Биков, В.М. Кухаренко, Н.Г. Сиротенко, О.В. Рибалко, Ю.М. Богачков. – К.: Міленіум, 2008. – 324 с.
2. Деякі питання організації дистанційного навчання [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://osvita.ua/legislation/Ser_osv/77021/.
3. Особливості дистанційного навчання [Електронний ресурс] // Режим доступу: https://pidru4niki.com/1209061355085/pedagogika/osoblivosti_dstantsiynogo_navchannya.
4. Особливості дистанційного навчання в системі вищої освіти [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://naukam.triada.in.ua/index.php/konferentsiji/45-pyatnadtsyatavseukrajinskapraktichno-piznavalna-internet-konferentsiya/269-osoblivosti-dstantsijnogo-navchannya-v-sistemi-vishchoji-osviti>.

Єлизавета Соколюк (м. Вінниця)

СВОЄРІДНІСТЬ ХУДОЖНЬОГО СВІТУ Д. О. КЕРВУДА

Джеймс Олівер Кервуд – американський письменник, яскравий послідовник старших сучасників Дж.Ф. Купера, Е. Сетон-Томпсона і Дж. Лондона, людина, яка мріяла про гармонійний союз людини і природи.

Д. О. Кервуда називають співаком північноамериканської природи. Він народився неподалік від кордону з Канадою в штаті Мічиган, і все його подальше життя та творчість були пов'язані саме з цією країною. За все своє життя він створив 26 романів та повістей, присвячених дикій природі Півночі.

З усіх творів Д. О. Кервуда найвідоміші анімалістичні повісті – «Казан» (1914), «Гризлі» (1917), «Бродяги півночі» (1919). Вони присвячені природі Канади і опису життя чотириногих мешканців із цих суворих місць. Читаючи ці твори, важко повірити, що в молодості письменник мав славу завзятого мисливця і вбивав тварин заради спортивного інтересу, який, втім, переріс у іншу потребу – досліджувати і захищати. Не випадково саме у повісті «Гризлі» можна зустріти героя, дуже схожого на автора – це мисливець і шукач пригод

Джим Ленгдон. Так як і автор, він переносить на папір те, що пізнав у довгій дорозі дикими місцями, а також одразу усвідомлює, що життя звіра не менш цінне, ніж людське.

Один із ранніх романів «Золотошукачі» дає уявлення про те, що Д. О. Кервуд знаходиться в пошуках власного стилю, образів, тематики прози, шукає застосування свого досвіду життя на Півночі, і не дивно, що він звертається до творчості старшого сучасника Джека Лондона і його північних розповідей. Беручи за основу художні традиції Дж. Лондона (а також Ф. Купера), Дж. О. Кервуд створює власний творчий метод [1].

Філософська концепція, яка характеризує взаємини людини, природи і цивілізації, визначила, багато в чому, своєрідність художнього світу роману. У загальну картину єдиного світу, крім людей і тварин, Дж. О. Кервуд включає безліч істот «прикордонної», перехідної природи. Нескінченний рух народжує мінливість форм, і це своєрідна сучасна аналогія античним метаморфозам. Однак, у творах Д. О. Кервуда, кожна істота, людина, тварина або рослина призначена займати свою нішу.

Читаючи роман «Казан», читач дізнається, що природа у зображенні Д.О. Кервуда населена безліччю звірів, чиї схильність, звички і реакції автор знає досконально. І в цьому рухомому просторі всюди кипить життя: в кожному подиху вітру, плескоті води, нічному шелесті – роман не залишає порожніх місць, що вигідно виділяє його серед інших творів письменників-аніمالістів [2].

В романі «Золотошукачі» вовки кровожерні, вони вбили дружину і дитину індіанця Мукоко. Однак, коли до людей прибивається вовчеля і його вдається виховати як собаку, воно все-одно втікає в ліс. Герої-люди роману одностайні в тому, що до людей він не повернеться: поклик крові! Вони згадують історію про те, як лось лицарськи захищав від мисливців свою подругу, зовсім як людина. Домашні собаки, що б'ються через їжу, схожі на вовків, але вони тримаються біля людини [1].

Ті епізоди творів Д. О. Кервуда, де зустрічаються люди, читаються швидко – хоча, в принципі, динаміка притаманна всьому твору. Хтось із персонажів-людей представлений неоднозначно – і це великий плюс, інші ж – навпаки, зображені як лиходії і благодійники. Але і тут у Дж.О. Кервуда не все просто: навіть найбільш позитивний персонаж, що вчиняє благородно, не

розуміючи, що може порушити крихке буття природного світу – і це дозволяє по-новому оцінювати здавалося б позитивний вчинок. Таким чином, художній світ Д. О. Кервуда є своєрідним і яскравим.

Список використаної літератури

1. Кервуд Дж.О. Золотоискатели. Черный Охотник: романы /пер. с англ. Зиновий Львовский, Марк Волосов. Харьков; Белгород: Книжный клуб “Клуб семейного досуга”, 2017. 318 с.
2. Кервуд Дж.О. Казан, благородный волк: Азбука-классика, 2008. 288 с.

Ольга Сологуб (м. Вінниця)

РОЛЬОВІ ІГРИ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ШКОЛІ

На сьогоднішній день традиційне навчання більшою частиною учнів сприймається як неуспішне та таке, що не мотивує та не надихає. Незважаючи на те, що вчителі постійно шукають нові навчальні методи, здебільшого вважається, що сучасні школи мають серйозні труднощі, пов'язані з мотивацією та залученням учнів до діяльності на уроках [5, с. 75].

Ціллю викладання іноземної мови є комунікативна діяльність учнів, тобто застосування іноземної мови на практиці. Завдання педагога полягає в організації навчального процесу таким чином, щоб кожен учень брав активну участь у ньому. Існує досить багато нестандартних форм роботи викладача, які допомагають активізувати увагу та підвищити мотивацію учнів до вивчення іноземних мов. Однією із таких форм роботи є застосування інноваційних технологій у навчальному процесі.

Сутність інноваційного навчання полягає у залученні усіх учнів до процесу вивчення мови та наданні їм можливості розуміти та показувати те, що вони знають та про що думають.

Основною формою організації навчальної діяльності тих, хто навчається, традиційно є урок. Кожен учитель хоче, щоб його уроки були цікавими, захоплюючими та незабутніми. Молоді вчителі часто думають, що цілком